

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-187/14

Skatteministeriet
versus
DSV Road A/S

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret)

Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artiklid 203 ja 204 — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artikkel 859 — Välistransiidiprotseduur — Tollivõla tekkimine — Kauba tollijärelevalve alt välja viimine või selle puudumine — Kohustuse täitmata jätmine — Kauba hilinenud esitamine sihttolliasutuses — Kaup, mille vastuvõtmisest kaubasaaja keeldus ning mis saadeti tagasi seda tolliasutuses esitamata — Kaup, mis allutati uuele välistransiidiprotseduurile uue deklaratsiooni alusel — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 168 punkt e — Impordikäibemaksu mahaarvamine vedaja poolt

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (viies koda), 25. juuni 2015

1. *Tolliliit — Tollivõla tekkimine impordil, kui kaup, millelt tuleb tasuda imporditollimaks, viiakse tollijärelevalve alt välja — Ulatus — Kaup, mille vastuvõtmisest kaubasaaja keeldus ning mis saadeti tagasi seda tolliasutuses esitamata — Sama kaup, mis allutati uuele välistransiidiprotseduurile uue deklaratsiooni alusel — Tollivõla tekkimise puudumine — Transiidiprotseduuride raames veetud kauba samasuse tuvastamise puudumine — Kõnealuse võla tekkimine*

(Nõukogu määrus nr 2913/92, muudetud määrusega nr 1791/2006, artikli 92 lõige 2, artikli 96 lõike 1 punkt a ja artikkel 203)

2. *Tolliliit — Tollivõla tekkimine välistransiidiprotseduuriga seotud kohustuse täitmata jätmise tagajärjel — Ulatus — Varasemale välistransiidiprotseduurile allutatud kaup, mis esitati sihttolliasutuses hilinenult ning hilisema transiidiprotseduuri raames — Tollivõla tekkimine — Erandid — Kontrollimine siseriikliku kohtu poolt*

(Nõukogu määrus nr 2913/92, muudetud määrusega nr 1791/2006, artikkel 204; komisjoni määrus nr 2454/93, muudetud määrusega nr 214/2007, artikli 356 lõige 3 ning artikli 859 teine taane ja punkti 2 alapunktid a ja c)

3. *Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendmaksu mahaarvamine — Mahaarvamisõiguse tekkimine ja ulatus — Siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad asjaomase maksu mahaarvamise vedaja poolt, kes ei ole asjaomase kauba importija ega omanik, vaid on saadetist lihtsalt vedanud ja vastutanud selle tollivormistuse eest asjaomase maksuga maksustatava ekspedeerimistevõime raames — Lubatavus*

(Nõukogu direktiiv 2006/112, artikli 168 punkt e)

1. Määruse nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, (muudetud nõukogu määrusega nr 1791/2006) artiklit 203 tuleb tõlgendada nii, et selle alusel ei teki tollivõlga ainuüksi seetõttu, et ühenduse välistransiidiprotseduurile allutatud kaup tuuakse pärast tulutut tarnimise katset tagasi vabasadamast lähtekohta, ilma et seda oleks esitatud sihttolliasutuses või vabasadama tolliasutuses, kui on tuvastatud, et see sama kaup veeti hiljem uuesti selle sihtkohta hilisema ühenduse välistransiidiprotseduuri raames, mis nõuetekohaselt lõpetati. Kui aga ei ole võimalik tuvastada, et varasema ja hilisema ühenduse välistransiidiprotseduuri raames veetud kaup oli sama, tekib selle artikli alusel tollivõlg.

Hüpoteesi korral, et on tuvastatud, et varasema ja hilisema transiidiprotseduuri raames veetud kaup oli sama, on see kaup nimelt tegelikult esitatud sihttolliasutuses selle teistkordse tarne raames. Kauba esitamata jätmise sihttolliasutuses kauba esmakordse tarne raames ja lähtekohast vabasadama tolliasutuses pärast selle tagasisaatmist, kauba allutamine hilisemale transiidiprotseduurile ja selle hilinenud esitamine sihttolliasutuses ei kujuta endast asjaolusid, mis oleksid iseenesest piisavad tollijärelevalve alt väljaviimise tuvastamiseks.

Transiidiprotseduuri raames teostatakse tollijärelevalvet iseenesest kaudselt. Tollijärelevalve ese on kaup, mis ei asu mitte konkreetsetes kohas, vaid mida veetakse ühest kohast teise, ilma et tolliasutusel oleks võimalik kontrollida selle täpset asukohta vedamise mis tahes hetkel. Sellist kaudset kontrolli ei takista see, kui asjaomane kaup üksnes jäetakse esitamata sihttolliasutuses või vabasadamast, kui kõiki muid transiidiprotseduuriga seotud tingimusi järgitakse. Nimelt veetakse sellises olukorras asjaomast kaupa vaatamata sellisele esitamata jätmisele alati loa saanud transiidiprotseduuri raames ning vastavate transiididokumentide saatel, nii et tolliasutustel on alati võimalus sellisele kaubale juurde pääseda ja seda kontrollida.

Seevastu hüpoteesi korral, et ei ole võimalik tuvastada, et varasema ja hilisema transiidiprotseduuri raames veetud kaup oli sama, on tolliseadustiku artikli 203 lõike 1 alusel tollivõla tekkimise tingimused täidetud. Nimelt ei ole selle hüpoteesi korral tuvastatud, et kaup esitati sihttolliasutuses, nagu nõuab tolliseadustiku artikli 96 lõike 1 punkt a. Sellises olukorras ei saa pädev tolliasutus aga kinnitada vastavalt tolliseadustiku artikli 92 lõikele 2, et transiidiprotseduur on nõuetekohaselt lõppenud.

(vt punktid 26–29 ja 32 ning resolutsiooni punkt 1)

2. Määruse nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, (muudetud nõukogu määrusega nr 1791/2006) artiklit 204 koostoimes määruse nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, (muudetud määrusega nr 214/2007) artikliga 859 tuleb tõlgendada nii, et varasemale ühenduse välistransiidiprotseduurile allutatud kauba esitamine sihttolliasutuses hilinenult ja hilisema ühenduse välistransiidiprotseduuri raames kujutab endast kohustuste täitmata jätmist, millest johtub tollivõla tekkimine, välja arvatud juhul, kui on täidetud määruse nr 2454/93 artikli 356 lõikes 3 või artikli 859 teises taandes ja punkti 2 alapunktis c ette nähtud tingimused; nende tingimuste täidetuse hindamine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Rakendusmääruse artikli 356 lõige 3 näeb selles osas ette, et kui kaup esitatakse sihttolliasutusele pärast lähtetolliasutuse määratud tähtaja möödumist ja hiline mine on tingitud veoettevõtjast või printsipaalist olenematutest asjaoludest, mida on sihttolliasutusele rahuldavalt selgitatud, loetakse, et veoettevõtja või printsipaal on ettenähtud tähtajast kinni pidanud.

Seoses küsimusega, kas on täidetud tolliseadustiku artiklis 204 ette nähtud negatiivne tingimus, mis välistab tollivõla tekkimise selle artikli alusel juhul, kui kohustuste ja tingimuste eiramine ei avalda ajutise ladustamise või muu kõnealuse tolliprotseduuri nõuetekohasele käigule olulist mõju: rakendusmääruse artiklis 859 on ammendavalt loetletud olukorrad, kus selline tingimus võib olla täidetud.

Seoses esiteks rakendusmääruse artikli 859 kolmanda taande ja punkti 2 alapunktiga a: need sätted nõuavad, et tagantjärele oleksid täidetud kõik kauba olukorra lahendamiseks vajalikud formaalsused ning et kaup esitatakse tegelikult sihttolliasutuses puutumatul kujul. Hüpoteesi korral, et on tuvastatud, et varasema ja hilisema transiidiprotseduuri raames veetud kaup on sama, kusjuures hilisem transiidiprotseduur lõpetati nõuetekohaselt, on need tingimused täidetud. Teiseks, seoses rakendusmääruse artikli 859 punkti 2 alapunktiga c: see nõuab juhul, kui rakendusmääruse artikli 356 alusel määratud tähtajast ei ole kinni peetud ning kõnesoleva artikli lõiget 3 ei kohaldata, et kaup peab olema sellest olenemata sihttolliasutuses esitatud mõistliku aja jooksul. Seoses kolmandaks rakendusmääruse artikli 859 teise taandega, mis näeb ette tingimuse, et eiramine ei tohi kujutada endast asjaomase isiku poolset ilmset hooletust: mõistet „ilmne hooletus” tuleb hinnata, võttes arvesse eeskätt nende sätete keerukust, mille järgimata jätmine on tollivõla tekkimise aluseks, ja ettevõtja kutsealast kogemust ja hoolikust.

(vt punktid 39, 40, 42 ja 44–47 ning resolutsiooni punkt 2)

3. Nõukogu direktiivi 2006/112 (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 168 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad sellise impordikäibemaksu mahaarvamise, mida peab tasuma vedaja, kes ei ole asjaomase kauba importija ega omanik, vaid on saadetist lihtsalt vedanud ja vastutanud selle tollivormistuse eest käibemaksuga maksustatava ekspedeerimistegevuse raames.

Veetava kauba väärtus ei kujuta nimelt endast osa sellise vedaja küsitud hinna moodustavatest kuludest, kelle tegevus piirdub kauba vedamisega tasu eest, mistõttu direktiivi 2006/112 artikli 168 punkti e kohaldamise tingimused ei ole täidetud.

(vt punktid 50 ja 51 ning resolutsiooni punkt 3)